

Előfizetési árak:

Egész évre	5	frt	—	kr.
Fél évre	2	50	„	„
Negyed évre	1	25	„	„
Néptanítóknak egész évre 3	—	—	„	„

Hirdetési díjak

a legutányosabban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szellemi részét illető küldemények intézendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPEZDÉBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadjatnak el. Keziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bádog-tér, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

Szeged ujjászületése.

Mióta a „legelső magyar ember“ ama kenetteljes szavait hallottuk, hogy Szeged lesz, „még pedig szebb lesz,“ az egész ország bizalommal tekint Szeged újjáépülése elé s örömmel üdvözli mind azon intézkedést, mely a királyi szövegvalósítását jelzi előre.

A legelső és legnagyobb szerü intézkedés eddig, hogy Deutsch vállalkozóval 700 ezer frt összegben a szerződés megkötött, melynek eredményül fogva köteleztetik a vállalkozó a Tiszaárt e hó végeig elzárni s a város területét erős védtöltésekkel körülvárni, és ezen felül a töltéseket 30 éven át jó karban tartani s a megkívántató magasságig emelni.

A munkálatok már rég folynak; a czölöpverő gépek már heteken át szakadatlanul dolgoznak, s az eddig elért eredmény sejtetni engedi, hogy ezernyi nehézséggel és áldozattal bár, de a jövő hó elejéig mégis sikerül a védtöltések helyreállítását.

Ekkor kezdődik a másik óriási mű, vagyis a roppant víztömeg kiszivattyúzása. Addig maga a víz tükre is alább száll; a felső elzárás is jelentékeny apadást fog létesíteni; ami pedig még ekkor is megmaradt, ezer és ezer emelőgéppel fogja azt a Tiszába átszivattyúzni.

T Á R C S A.

Jégvirág.

— Besszly 1848—49-ből. —

Irta P a p h a l m i.

(Folytatás.)

A honvédek, mint megannyi oroszán, küzdöttek. A honvéd-név a világ első katonájának lett nevévé. Az ellenség reszkette és — bámulta. Zászlóik csak győzelmes csatákat ismernek, s azok, akik reáesküdték, alattuk a borostyánt kéve számra aratták.

Szentpéteri Géza zászlóalja egyik nagyobb, az ellenségesség igazgatók főszékének ismert alvidéki községben volt elhelyezve, hanem a szenttamási sáncok cernizőtatást teljesíték s a környékbeli lakosság tervbe vett mozgalmait tartoztaték féken.

Az ifju hadnagy egy tehetőes szerb családhoz volt bezállásolva. De a szolgálat folyton elfoglalva tartván, ritkán s csakis éjjelre juthatott haza. Az ekép nyert néhány röpkeórát visszaemlékezései foglalták el: agg édes atyjára s ismerőseire. Ott állt előtte a szent öreg, ki a harcba téré egyetlen fiut megáldja, s kinek könyűit nem a válás fájdalomja, de a keserű tudat sajtolta szeméibe, hogy ő is fiálás nem mehet. . . .

S midőn lelke előtt az ismerős képek mind elvonultak, midőn a híven végig küzdött csaták szép emlékei szívét a soha nem érzett boldog meglegedés mámorába ringaták el: csendes álom-

Két óriási szivattyu egyenesen Londonból jön; a többi az ország és szomszédos birodalmakból fogják összehozni.

Mire a szivattyuzás is megtörtént, elkészül s véglegesen megállapítatik a város új építési terveze. Szeged város mérnökein kívül állami mérnökök is sietni fognak ennek létrehozásával, sőt a legujabb tudósítások szerint Szeged város az országos mérnökegyesületet is felkéri, küldjön le tagjai közül néhányat oly czélból, hogy az ottani helyzetet tanulmányozva, az újjáalakításra vonatkozó tervek készítéséhez szintén hozzájáruljanak.

Nagy előny és kimondhatlan szerencse e tekintetben, hogy a legfelsőbb hadír legkegyelmesebben elrendelte, miszerint a szegedi váracs, (mely a város kellő közepén disz-teleníté s a város összes szépítségét úgy szólván lehetlenné tette,) valahára Szeged város szabad rendelkezésére bocsáttassék, s így azon terület is, hol legalább 80—100 ház elfér, háztelkeknek felosztathassék. E legkegyelmesebb uralkodói tény által a város évszázados óhaja teljesült, és lehetővé vált a legdiszesebb helynek rendezése.

Hogy pedig a lakosok szegényebb része is, mely talán mindenét veszté az árvízben, az újjáalakításban részt vehessen, vagyis az építésre képesítették, a kellő anyagi eszközökről is lesz gondoskodva.

dás vevé karjaira s csak félig alva, csengettek füleibe az ismert dallam méla hangjai:

„Délceleg ifjak visszanéznek:
Hol a szem, mely őt kíséri?
Lángja váló szivbe téved,
S kardja éle visszafényli,
S lelke, mint a hárfa, zendül . . .
Ha megjött az útközéből:
Mért ne tudja, hogy ki várja,
Oly rég, oly epadve, vágyva?!“

Majd ismét derűsebb lön körülte a világ. Egy csodás szép alak tünt fel előtte . . . ismerős vonásokkal, de mosolyában jeggel, egész valójában fagyasztó hidegséggel.

Hogy ne ismert volna rá a „Jégvirág“-ra?
Szerette volna eltagadni magától mindannyiszor, ha az ismert alak elködött szeméi előtt . . . de a régi dallam csak ott hullámzott továbbra is szívében:

„Ha megjött az útközéből!
Mért ne tudja, hogy ki várja,
Oly rég, oly epadve, vágyva?!“

Egy ily csendes éji álmodozását hatalmas kúrthang veré föl. A következő pillanatban már rohant ki ajtaján szadadához.

A folyosón házi gazdája serdülő, alig tizenégy éves leánykájával találkozott.

A kis Milieva utját állva Géának, s reszkette suttagó a türelmetlen hadúnak: „Apa megkötözve — mert szereti a magart — ő mondta, hogy ha tűz van, a lápok közül jönnek a szerényok — s mind meghal, aki magyarr! . . . s aztán elfakadt sírva . . . talán még minket is bántani fognak.“

Géza szó nélkül futott vitézéhez, s midőn az ezredeshez ér-

Mindenek előtt vegyes „Közmunka Tanács” alakította, melynek feladata lesz az egységek által szenvedett kárt felbecsülni és megállapítani; az ennek alapján a befolyt segélyezések szétosztásának kulcsát megtalálni; az építkezések tervét felülvizsgálni és helyben hagyni; a kisajátításoknál közvetíteni és dönteni; szóval az újjáalkotás nagy művét, mint vezető és felügyelő tényező, megvalósítani.

Ezen vegyes bizottsághoz a kormány fogja az elnököt, mint királyi teljhatalmu biztost kinevezni, s állítólag gróf Zichy József volt kereskedelmi-minister volna erre kiszemelve. A tanácsnokok felét szintén a kormány, felét pedig a városi törvényhatóság nevezi ki.

A szükségeslendő pénz beszerzését a magas kormány azzal kezdé meg, hogy **egymillió kétszáz ezer forintot** a szegedi pénztintézetek rendelkezésére bocsátott. A város számára a „Municipal-Bank” ajánlkozik a város közbiztonságának felénél öt százalékával tőkésített összeg erejéig olcsó kölcsönt szerezni; — míg a közönség részére az angol- és belga-tőzsrékek ajánlkoztak 10 - 20 évi részlettörlesztés mellett 3—4 százalékos pénzt kellő mérvben rendelkezésre bocsátani.

A szükségeslendő építkezési anyag szállítása szintén megindult már, s Mármarosból az összes **fakészlet** Szegedre szállították, valamint Hradec- és Erdélyből is várnak fákat. Ez annál fontosabb, mivel az állam minden tüzerkedés nélkül erdei áron bocsátja ezt rendelkezésre; sőt **kész lakásokat is szállít**, melyek 7—8 öl hosszúságúak, egy szobából, konyhából, és kamrából állanak, és állítólag 250—350 frtba kerülnek.

Ez kiválóan a teljesen tönkre jutott családokra lesz nagy jótétemény; mert minden hátrányai mellett is lehetőségessé teszi a gyors visszatelepülést s az iparosoknak üzletük megkezdését.

A kellő tégla és egyéb anyagot részint Budapest — Félégyházán keresztül, részint Bácsból, részint pedig Bácskából fogják beszerezni. S hogy munkásokban sem legyen hiány, annak idején külföldiek is nagyobb számmal fognak Szegedre meghivatni, s már Csehországban mozga-

ve, az alarmirozás oka felül kérdezősködött, azt nyerte válaszul, hogy néhány gyanus egyént vettek észre az őrszemek s ugyanazon pillanatban a község egyik helyen kigyúlt... miért is a legénység azonnali fölfállítására vált szükségessé.

Azonban, veté utána az ezredes, vak láрма volt az egész s nem sokára aludni mehetünk.

Géza közelb lépett az ezredeshez s néhány szót — a kis Miliéva fölfedezését — sugott fülébe.

A következő pillanatban — a helyőrség kivételével — síri csendben indult meg a sereg.....

Az óriás lép benső, alig megközelíthető zombékjain tolvajtüzek égnek s lassu moraj zúg, mindegyre jobban, hallhatóbban. A puskák töltve, a handzsár kielestítve, s a fegyverek zörgését alig zavarják meg a véres „D a v o r i a” hangjai.

Az előőrs, mint hiúz, néz merően az éji sötétbe s midőn a körség fölött megvillan az első felkanyargó láng, óriás „hurrah”-val veri fel a beljebb tanyázók csoportjait.

Egy zord, marcona alak áll ki, a vezér s a tarka csoportot hadrendbe állítani iparkodik s midőn ez, úgy, ahogy sikerül, megindul a tömeg.....

A puskák töltve, a handzsár kielestítve — hajh, mi szörnyű lesz itt a gyilkolás! Az előtükk elterülő magaslatra, mint egy nehez köd, fekszenek rá. Aztán csúszva indulnak le a mély völgybe, hogy annak fedezetében jussanak mihamarabb az ég faluhoz.

Géza s zászló-alja épen e mélyedésen át kívánt eljutni a lázadókat rejtő laphoz. Hogy minél észrevétlenebbül mehessenek,

lóm is indult meg a szükségeslendő munkákéé beszerzésére. — Így halad Szeged újjászervezésének nagy művei; így kezd teljesedésbe menni a királyi alkotó szó; így kezd bizalomra és reményre gerjedni a nemzet, mely Szeged pusztulásában a legmagyarabb s a legősibb fővárost siratta. Keletéri.

H I R E K.

— **Ő császári és Apostoli királyi Felsége**, ezüstmenyegzője alkalmából, legf. magánvagyonából vett tőkek felajánlása által, negyven ösztöndíjt háromszáz forintjával aranyban az osztrák magyar monarchia egyetemi négy kara valamelyikének szegénysorsu és érdemes hallgatói; — továbbá husz ingyenes helyet a hernalsi és soproni katonatiszti leánynevelő-intézetek számára, melyek azonban a szerint, a mint a helyiségek megengedik, csak fokozatosan lesznek betöltendőek, — végül tíz ingyenes helyet a fishauai katonai árva házból legkegyelmesebben alapítani méltóztatott. Az ösztöndíjak közül, melyek a „Perencz-József-Erzsébet-aranyösztöndíj” nevet viselendik, a bécsi és budapesti egyetemekre egyenkint hét, a prágaira öt, a gráci, innsbrucki, krackói, lembergi, czernoviczi, kolozsári és zágربی egyetemekre pedig három-három van rendelve.

— **Legfelsőbb meghagyás** folytán, s a m. kir. igazságügy-miniszter által tett l. a. előterjesztés következtében, Ő császári és Apostoli királyi Felsége, Bécsben folyó hó 15-én kelt legfelsőbb határozatával, összesen kétszázhatvanöt (212) elítélte megkegyelmezni, s illetőleg azok büntetésöknek hátralevő részét legkegyelmesebben elengedi méltóztatott; a kik a mai napon szabadlábra is helyeztetnek.

— **A felséges uralkodó pár boldogságaért** a helybeli rom. kath. plebánia templomban tartott istentisztelet rendkívül ünnepélyes és lélekemelő volt. A hatóságok képviselőin kívül a város legelőkelőbb polgárai és úrnői voltak jelen, s a zord idő daczára is egészen tömve volt a templom. Kiválóan lélekemelővé tette az ünnepélyt a képezde r. kath. ifjúságának ritka szabattossággal előadott műnéke, mely a szívek legbensőbb érzeménnyit emelte ég felé, hová a felséges uralkodópár boldogságáért könyörgéseinket intéztük. A Gloria, az alkalmi szövegű Offertorium s a Hymnus kiválóan sikerült volt, ha a ritka szabattossággal előadott többi darab hátterébe szorítása nélkül lehet így nyilatkoznunk, s dicséretére vált nemcsak a növendékeknek, hanem derék tanáruknak is. Egy jelenvolt.

minden fákllya-fény nélkül haladt egyik is, másik is a vak sötétben.

A honvéd azonban megérsi a levegőről a közeli ellenséget. Egy harsányhang „tűz”-et kiált a völgykatalban, a fölülről alánnyomuló sötét felhő egy dudav dühkiáltásában ellenségére lesz s a sortűzek szörnyű pusztítása daczára rohan le a honvédukk.

Egy óriás gomolyfá lesz a két tábor. Puska helyett a handzsár járja. Jut belőle ellenek, de önfelének is a vaksötétben. De a honvéd éjjel is jól lát. A borzalmas küzdelemben övé marad a tér — s az ellenség hátsó része eszeveszett futának ered. Neki a lapoknak. Mióta azonban elhagyták azt a lázadók, a tolvajtüzek maradványairól felgyuladt a nádas — s a futó sereg részben behorant, részben az utánjövők által belenyomatott az ég ó t e n g e r b e . . .

S így kelle halniok azoknak, akik tegnap még érdes testvéreink voltak, de akik nem tudtak elég erősek lenni arra, hogy az árulók csábításainak ellene állhassanak.

A győzők serege alig néhány sebesülttel tért meg a borzasztó éjjeli csatából. A faluba érve, azt félig lángban találták. Nők és leányok estés tábora menekült didergve, a szomszédos községbe . . . . . férfit néhány aggot kivéve, alig lehetett látni. Kimentek a lápra mind s ott veszték el mindannyian.

De a magyar seregnek is volt egy nagy vesztesége: Szentpéteri Géza nem tért meg velük a csatából. Ezredese rögtön egy erős cirkáló csapatot küldé ki, hogy a harc színhelyén keressék föl az ifju hőst.

Hajnalott már, hogy kiérték. Találtak sebesültet eleget — de Szentpéteri Géza nem volt sehol.

Három nap múltán a győzelmes éji csata a legelevenebb tol-

— A helybéli takarékpénztárban mint irnok alkalmazva volt D. L. anyja nevére hamis betéti könyvet kiállítván s a pénzt elkölvévén, állásáról elmozdított.

— **Hírdetmény.** Az 1876. évi XV. t. cz. 119. §-a alapján megalkotott III. és IV. osztályú kereseti valamint a tőke, kamat és járadék adó, úgy nemkülönbén a számadására kötelezett vállalatok és egyletek adóját kivétó bizottság — Baja várost illetőleg a most megemlített adómekek bizottság által leendő megállapítása iránt a tárgyalási határnapokat következőleg állapította meg: Május hó 9-én: Gyógyszereszek, halászkok, halkereskedők és halkalfák, harisnyakötők és tarisznyások. Május hó 10-én: Hajótulajdonosok, hajokormányosok, hajós és hajótúvárosok, rongyszedők és hajszedők. Május hó 12-én: Könyv- és papirkereskedők, könyvkötők, nyomdászok, képek, kök-ereskedők, kófaragók, kötelesek, kaptafakészítők, keztűsűk és kényesepérek. Május hó 13-án: Késesek, kalaposok, kovácsok, kádárok, fekefötők, és kárpitosok. Május hó 14-én és 15-én: Korcsmárosok, vendéglők, szállodák, kávéházak és kávémerők, sórmérések és sórcsarnokok, kézhőlygtartók, bormérék, bor- és pálinkamerők (korcsmárosok), és pedig: május hó 14-én a kivetési lajstrom 629. tételétől bezárólag 700. tételig, május hó 15-én folytatól 701. tételétől 766. tételig. Május hó 16-án: Kőszekereskedők, lakatosok, ló- és marhakereskedők, mészárosok: jűhvágók, húsárlók és hentesek. — (Folytatjuk.) Miről a város közönsége azzal értesítettik, hogy ezen tárgyalások a jelzett napokon reggeltől 8 és fél óráig tartanak: — Baján, 1876. April hó 17. — Dr. Hauser Mór, polgármester.

— **Táborszky és Parsch** zeneműkereskedésében megjelent: Valerie polka új, Fahrbach F-től, zongorára, ára 50 kr.

— **Az üveg ezüst forintosok** Budapesten is kezdenek mutatkozni. A Kalvintéren ma délelőtt egy kofának valaki ezüst forintossal fizetett. A vén kofa már előre élvén a gyanúperrel (tán a lapok figyelemzeteése folytán) megpengette asztalán a pénzt és kifogásatlannak találta. Mikor azonban szájába fogta és váltani akart, egy arra menő véletlenül megasztította asztalát, mire az érdemes hölgyben (szerencséjére!) felforgott a méreg és kitártva száját, erőteljes intelmelt akart a vakmerőre vesztegetni, s ekkor a szájából a köveztetre hullott a forintos s darabokra tört. A hirtelen támadt csődületben a darabokat elkapkodták, a "valaki" pedig hamar elkorodott.

— **A köztársaság tojásai.** Párisból írják: A nő és gyermekvilágra nézve a hűsvét valóban örömnapp, minthogy itt is uralkodik a piros tojással való megajándékozás ébértája, mely azonban semmi esetre sem szorítokzik a füstelt természetes tojásokra! — Itt csak mesterséges tojásokat ajándékoznak egymásnak az embe-

rek, melyek tartalmukkal együtt 2–3000 frank értéket képviselnek. A fénýüzés e czikkkel az évről-évre növekszik és a köztársaság tojásai értékre nézve jelentékenyen fölulmúlják a második császárság tojásait is.

— **A megvárt esküvő.** Regénybe illő eset történt nem rég egy morva határvároskában, hol egy gazdag zsidó család leánya menyegzőjére készült. Az esküvőre épen indulni akartak, midőn egy öreg parasztaszony lépett a szobába, kijelentve, hogy az ő engedély nélkül a leány nem mehet férjhez. Eleinte örültnek hitték, de az asszony állítása molle t maradt, melyet következőképen indokolt is: „Tudjátok, hogy 20 év előtt dajka voltam házatokban. Egy éjjel kis leánykatokat véletlenül a g o n n y o m t a n. — Félelemből saját, egykoru leánykámat fektettem az elhunyt helyébe, kit eltűnttem. Így tehát tulajdon gyermekeket neveltetek, ápoltatok egészen a mai napig; kőszönöm is ezt nektek, de azért a jelen pillanatban, mint a leány anyja, s mint jó keresztény, jogom van megtiltani, hogy keresztény gyűház szerint megkeresztelt gyermekek egy zsidó neje legyen.“ Képzélhetni a család, a vendégesség rémületét. Az esküvőből persze nem lett sem, hanem az ügy a hatósághoz tétetett át.

— **Bérbe** adandó — tábornokok. A „Molva“ című pétervári lap szerint Oroszországban az a szokás kapott lábra, hogy a lakodalmak és más ünnepélyekre nyugalmozott tábornokok vétetnek bérbe. E szokás főleg a polgári osztályokban divik; a tábornok öt ezüst rubelt kap rendes bért. De ha sok érdemeje van, egy a bér nagyobb. A bérbe vett tábornok teljes díszben jó, hogy az ünnepély fénýét emelje. A bérösszege kívül ételt, italt is kap és rendszeren leiszsa magát. Ez is orosz nemezeti szokás.

— **A divat átka.** A következő mulatságos történetet olvassuk a „Temesvári Zeitung“-ban. Egy nő nem tudott divatos szűk ruhája miatt átugrani egy szűk csatorna-tócsán, mely a város egyik keskeny utczájában képződött. Egy udvarias katonatiszt látva zavarát, szó nélkül hozzálépett, átfogta derekát s a tulpartra helyezte. A csinos nőcske villámlo haragos szemekkel nézte végig. „Uram, ki engedte meg önnek...“ mondá épesen, fátályát hátravetve. „Bocsánat asszonyom!“ szólott a tiszt s azon percben ismét átnyalabolta a kedves terhet és a régi helyére tette vissza — „remélem most már semmi oka az aprehenzióra.“

— **Kellemetlen utitársak.** Egy másodosztályú vasuti kupében történt. Éjjelre járt már az idő s az utasok csendesen szundikáltak. — Egyszerre fájdalom jankiáltás veri fel őket nyugalmukból. Egy női hang folyvást jajveszékelt és kiabált. A többi utas és kalauz segélyre siettek: azt mondá hogy egész testén

Folytatás a mellékleten.

lal volt megírva a hivatalos lapban. A borzalom hatását a csatát nyert győzelmes vitézek csodatetteinek bemutatá oszlata szét. A tudósítás végsőorai azonban egy szomorú esemérl beszéltek. „Sebesültünk alig néhányan — azonban veszteségünk mégis igen nagy. A csata óta Szentpéter, a sereg legvitézebb katonája, nem található sehol... bizonyára az égő lápon találta halálát.“

A lap aztán bejárta az egész országot, eljutott a Jolsvainé csendes lakába is.

Mohón nyult a lap élé Irma. Ragyogó szemekkel futotta át közleményeit. A két kedves rokon karjai tarták ölelvé őt, kik szintén kiváncsiak voltak az újabb csataihertek hallani.

Mi egyszerű csak halothalványává lesz a lány, kezei alá hanyatlanak, ideges reszketés fogja el s a két rokon csaknem eszméletlen állapotban helyezte el őt a legközelebbi divánon.

Mi érhetete? mi baja lehet? E kérdésre kisémet tudott válaszolni.

Imrát a legkomolyabb veszély környékezé, orvosai tétovázva szóltak helyzetéről. Napokon át eszméletlenül feküdt, csak zilált pihegése bizonyítá, hogy él. Arcára a lassu hervadás szederjes keke üt ki. Már-már a reményről is lemondottak — midőn a beteg egyszerre csak fölveté szemeit s anyja után tudakozódott... először szakgatott, összefüggéstelen szavakban... majd később teljesen érthetően.

Jolsvainé örömkönyve borult ré, mint egy foltámadottra. Az orvosok teljes jobbra fordulásról beszéltek; s valóban Irma két hét múltán már ágyát elhagyni volt képes.

Anyja betegsége első pillanatától fogva szakadatlanul azon törtéte fejté: hogy vajjon mi idézte elő Irma oly hirtelen roszul-létét.

Keresve a lapot — de nem találta. Faggatta leányát, midőn már jobban lett; de ez az egészet rohamos agyszédülésnek tulajdonítá.

Mintimádvá pedig édes anyját: de az ifjui szív első titkával oly fukar, hogy azt még egy szerető anyai szív előtt is fél fedezni!....

Mikor a tavasz megnyílt, Irma már kertjébe is kijárhatott. Arcán a bánat kifejezése élesebb, szemében a régi tűz hidegében lőn, mint ezélett: de virágait újra kegyeibe fogadni látszott.

Az alkony csendjében híven öntözgete a gondosan ápolott virág-ágyakat; s ha megjött a nyílás ideje, egész arastást tett bennük. Leszedte a legzsebbeket és — k o s r o u t font belőlük... S míg ő dolgozott, álmadó szép lelke a régi emlékek között bolyongott s föl-föl újult füleiben a rég nem hallott kedves dallam:

... a megtérő hadserggel
Ha nem jő meg, aki v á r v a,
Koszorudat, lányka, rejtél el
Szent emlékid templonába:
Hátha mégis visszatérne?!
Lenne-e méltóbb a bére,
Mint az a koszoru, melyet
Örökzöldé tett — s z e r e l m e d l e

S mikor ez a koszoru készen volt, megeredt szemében a köny, e kristály-cseppek éltetek napokon át annak hervadó virágait — és, ha már lefontalt teljesen, elkészült helyette a másik ismét. és újra, migem az ősz dere le nem tarolta teljesen a kis kertészkét, minden díszre pompájával együtt.

S Irma együtt hervadt virágaival.

(Folyt. köv.)

égető fájdalmat érez, mintha hegyes kőssel vagy tűkkel szurkálnák. Később pedig egy vastag ur szintén felkiált, hogy ő is ugyanolyan fájdalmat érez. Megejtették a vizsgálatot. Kitűnt, hogy egy rosszul elzárt üvegből piócák osontak ki, s hozzáláttak vérszopó munkájukhoz. Most kezdett még csak igazán sikoltozni a nő; sikoltozott is, míg csak el nem ájult. Szerencsére csakhamar elérték a legközelebbi állomást s ott eltávolították a piócákat. A dolognak most jó a java. A nő még mindig nem tért magához, s orvost hívtak. Ez nem tudván okát eszméletlen állapotának, — piócákat rendelt.

— **Mal számunk** hirdetései rovataiban megjelent Heckscher Sám. sen. „Szerencse jelentésére” felhívjuk a t. olvasó figyelmét.

— **Egy francia lap** a napokban azt újságolta, hogy Budapestén társaság alakult fiatal emberekből, melynek tagjai arra kötelezték magokat, hogy csak szegedi lányokat vesznek feleségül.

Igen ám, ha a Tisza víz helyet bankókkal öntötte volna el Szeged városát!

Miután azonban ezt nem cselekedte, a budapesti kisasszonyoknak semmi okuk tartani a szegediek konkurencijától!

Megmarad a budapesti fiataltság az ő számukra. Hogy aztán mekkora köszönet van bennük, azt már én nem tudom. Mindenesetre jellemző erre nézve a következő felelet, melyet e napokban hallottam.

— **Miért nem házasodik meg?** — kérde egy idősb nő egy fiatal embertől.

— **Minék?** — Egészségem van, adósságom nincs! volt a klasszikai felelet.

Az első

cs. kir.

DUNAGŐZHAJÓZÁSI TÁRSULAT

postás- és személyszállító hajóinak

MENETRENDJE.

Postahajómenetek:

Bajáról Budapestre: kedden, csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap pon reggeli 4 órakor.

Bajáról Mohácsra: hétfőn, kedden, szerdán, pénteken és szombaton reggel 6 óra után.

Bajáról Orsova-Galatzig: hétfőn, szerdán és szombaton reggeli 6 órakor.

Személyszállítóhajómenetek:

Bajáról Budapestre: naponként d. u. 3 órakor,

Bajáról Mohácsra: „ estí 8 „

Üzleti tudósítás.

Baján, 1879. Április 23-án.

Buza 8.50 zab 4.70 bab 7.— árpa 5.— rozs 5.50 kétszeres 5.60 köles 4.60 kukorica 4.20

Az árak 100 kilogr. után.

Felölös szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

Krauteraft
für Brustleidende

Stájerországi

növény - nedv

mellbetegek részére.

Több mint 30 éve az egyes egyedüli és jeles gyógyszer a torok és lélekző szervek minden bajai ellen, úgy-mint: **köhöges, natha, rekedtség, nyak- és mellfajás**

Azon üvegek, melyekben a stájerországi növény-nedv van, a következők szavak: „Apotheke zum Hirschen in Graz.” továbbá a bélyeg „J. P.” benyomva vannak, valamint a készítő neve a Vignettán: „J. Purgleitner, Apotheker.” **kék színnel van nyoma.**

Óva figyelmeztetjük a n. é. közönséget a sok utánzás és hamisításoktól és kérjük csak azon üvegeket mint **VALÓDIÁKNAK** tekinteni, melyek a fenti ismertetőjelekkel ellátva vannak.

Ára egy üvegnek 88 kr. o. é.

Főzetkúldési-raktár: Purgleitner J. gyógyszer-tára Graecban.

Főraktár Magyarország részére: **TÓRÓK JÓ-ZSEF** gyógyszerésznél PESTEN.

Raktár Baján: **Michits István, Herzfeld Henrik és fia és Herzfeld Jakab** uraknál. 9-12

ROSENBERG TESTVÉREK

Budapesten, királyutca 13. sz.

és Duna-utca 12. sz. sájt

házukban.

Legnagyobb

BŐR

GYÁRI raktár és

hozzávalókra

Vidéki megrendelések

utánvét mellett.

Árjegyzékek mindenkinek

ingyen.

ROSENBERG TESTVÉREK.

Párisi világkiállítás 1878-ban. Arany érem és több más jutalmat nyert

A LEGJOBB

gőzmozdonyok, vaskeretű cséplőgépek, szab. „ROBEY”-féle álló gépek, malmok, stb.-ért.

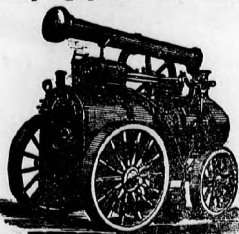
ROBEY & CO. COMP.

BUDAPEST.

Irodahelyiség:

Gyárhelyiség:

IX. üllői-ut 35 sz. IX. k. Rákos-ut. 7 sz.

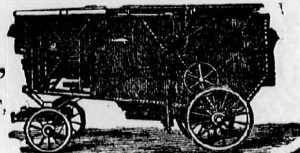
Javitott gőzmozdonyok.

Egyszermind ajánlunk **járgány-cséplőgépeket, sorvető-gépeket, EKÉKET, BORONÁKAT, Baker-féle rostákat trieurókat, szecsavágókat**

valamint minden más **szabad. vaskeretű cséplőgépek, egyéb a gazdasági szak-mába vágó a legkitűnőbb szerkesztő gép- és eszközöket.**

Arjegyzékek és felvilágosítások ingyen és bérment-ve küldetnek meg.

Mindennemű javítások jól és olcsón eszközöltetnek.

Nánay Lajos

KÖNYVNYOMDÁJA

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-féle HÁZ)

elvállal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok,
esketési-, eljegyzési- és névjegyek,
váltók és kötelezvények, gyászjelentések,
FALBAGASZOK

sat. *izlésteljes* és a *legjutányosabb* áron való elkészítését.

Továbbá ajánlja dusan berendezett raktárát

számlák-, szállítólevelek-, községi- és más
biróságok, ügyvédek és *községek* számára.

Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek.

Könyvnyomdáját a **LEGUJABB BETÜKKEL** látta el.

Előfizetéseket elfogad a

„BAJA” című minden szerdán és szombaton megjelenő közlönyre.

Előfizetési díj:

Egész évre	—	—	5	frt	—
Fél évre	—	—	2	„	50 kr.
Negyed évre	—	—	1	„	25 „